

faglige Begrænsning her er mere præcis. Men paa den anden Side er denne Sundhedsfare i Ind- og Udland i de senere Aar Genstand for en saa energisk Bekæmpelse, at man maa kunne regne med en stadig Nedgang i Faren, saaledes at Risikoforøgelsen for dette Punkts Vedkommende i alt Fald skulde være af mere forbigaaende Natur. Mindretallet mener derfor ogsaa for dette Forholds Vedkommende at maatte gaa ind for Fabrikdirektoratets Forslag.

Hvad dernæst de i hoslagte *Udkast II* foreslaaede Udvidelser angaar, udgør disse, hvad der maa kræves som *Forudsætning for en Ratifikation af den omhandlede Konvention*, og er en Gengivelse af den Del af Konventionens Liste, der vedrører de hidtil ikke i Ulykkesforsikringsloven optagne Erhvervssygdomme (fra Fosforforgiftning til Epitheliom). Det drejer sig i denne Del af Konventionen og Udkastet overvejende om *Forgiftninger*, hvorved bemærkes, at dette Udtryk ikke omfatter Hudlidelser, fremkaldt ved de paagældende Arbejdsprocesser, men alene egentlige Forgiftninger. Karakteristisk for denne Del af Konventionen er — bortset fra at Forsikringen udvides til at omfatte en Del ikke hidtil forsikrede Sygdomme — Indførelsen af en ny Maade at angive de paagældende „Virksomheder“ paa, idet der ikke er nævnt bestemte Industrier, Fag eller lignende, men „Arbejdsprocesser“ — uanset i hvilke Fag de forekommer —, hvilke tilmed er beskrevet i bredeste Almindelighed, for Forgiftningernes Vedkommende efter Formlen: „Arbejdsprocesser omfattende Fremstilling, Frigørelse eller Udnyttelse“ af det paagældende giftige Stof.

Ud fra Princippet om, at enhver Nedsættelse af Erhvervsevnen, der med tilstrækkelig Sandsynlighed kan henføres til paagældende Arbejde, bør omfattes af Ulykkesforsikringen, kan der ikke rejses Betænkeligheder mod en saadan Affattelse af Loven.

Derimod melder der sig Betænkeligheder af mere praktisk og økonomisk Karakter. Først maa man have for Øje, at der kun er hengaaet kort Tid, siden Erhvervssygdomme overhovedet ved den nugældende Ulykkesforsikringslov optoges under Forsikringen, saaledes at der næppe endnu er indhøstet tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til Virkningen af Forsikringen mod disse Sygdommes Følger i Almindelighed eller angaaende deres Forekomst i de forskellige Industrier og Virksomheder og dermed Størrelsen og Placeringen af den Risiko, der saaledes overtages, hvorved bemærkes, at Konventionens Affattelse for den omhandlede Dels Vedkommende er saa vid som ovenfor antydnet og ikke indskrænker Forsikringen til bestemte Virksomheder og Industrier, hvor de erfaringsmæssigt forekommer med en vis Hyppighed, saa at Risikoen, henholdsvis det fornødne Tillæg til Forsikringspræmierne, kunde beregnes.

Under Hensyn til det saaledes anførte og til, at de af de omhandlede Lidelser ramte forsikrede i Tilfælde af Arbejdsudygtighed under visse Betingelser har Adgang til at oppebære Ydelser i Henhold til den øvrige Sociallovgivning, særlig Folkeforsikringsloven og Lov om offentlig Forsorg, samt at de Tilfælde, hvor det drejer sig om akutte Paavirkninger, allerede begrundet Krav i Henhold til den nugældende Ulykkesforsikringslov, se dennes § 1, Stk. 2, maa Medlemmerne af Ulykkesforsikrings-Raadet Fabrikant Heineke og Landbrugslærer Kjær Nielsen fraraade, at der saa kort Tid efter Erhvervssygdommens Optagelse i Ulykkesforsikringsloven, og før der raades over fyldigere Erfaringer saavel om de paagældende Lidelsers Hyppighed og Virkninger som angaaende den med Forsikringen forbundne Bekostning, sker Udvidelser paa dette Omraade.

De øvrige Medlemmer maa ligesom Direktoratet for sit Vedkommende mene, at de i Konventionen optagne nye Bestemmelser ligger paa Linie med de allerede gældende og ikke frembyder større Vanskeligheder med Hensyn til Konstateringen af Lidelsernes Oprindelse, særlig da det som nævnt overvejende drejer sig om egentlige Forgiftninger og ikke om de Hudsygdomme, der i visse Tilfælde fremkaldes af de samme Stoffer. Da den økonomiske Rækkevidde af at medtage under Loven de i Konventionen paa det her omhandlede Omraade nævnte Lidelser efter de af Fabriktilsynet givne Oplysninger maa anses for ringe, kan disse Medlemmer og Direktoratet tilraade, at de omhandlede Lidelser optages som erstatningsberettigende. Da disse Lidelser i det overvejende Antal Tilfælde maa formenes at ville give Anledning til Erstatningsydelser af betydeligt mindre Omfang end de under I omhandlede og derfor ikke kan forventes at frembyde en uberegnelig Risiko af større Betydning